

Ένα δυό άλλοι που είτε από αδυναμία είτε γιατί δεν τους έπιασε στέκονται όλορθοι ακόμη. Αυτοί έπρεπε να χτυπηθούν όχι οι διάφοροι Σημηριώτιδες και Ζητουνιάτες. Πρώτος αδελφέ, δε πάνε να κλέβουν απ' όπου θέλουν, όταν δεν κατόρθωσαν να γράψουν ακόμη στίχους της προκοπής! Δεν είναι, και πολλή ανάγκη, να τους πολυξετάζει κανείς. Και θα φέρω τελειώνοντας ένα παράδειγμα του Ηιργίλιου γιατί πολλοί απ' αυτούς τον αναφέρουνε τελευταία. Είναι εύκολότερα, έλεγε, να πάρη κανείς την άσπίδα του Αϊάντα παρά ένα στίχο από τον Όμηρο. Ο Ηιργίλιος ο Όράτιος, ο Γκαίτε κλπ. είναι παλληκάρια που πολεμώντας όλοφάνερα στο φως της μέρας έχουν πάρει μερικούς στίχους που με τη δική τους ζωή τους έκαμαν άθάνατους άλλη μια φορά. Οι άλλοι όλοι άπολογούμενοι είναι νυχτοκλέπτες: άξιον γι' τήν τελευταία περιφρόνηση.

δικός σας
ΑΠ. ΜΕΛΑΧΡΙΝΟΣ

ΕΣΠΕΡΑ

(Από τον Ηύωνα)

Είν' ώρα που ακούγεται απ' τα κλαδιά να βγαίνει
Του άηδονού ή μέλαγχολη κ' άτύχητη λαλιά.
Όρα που ψιθυρίζουνε γλυκά οι έρωτευμένοι
Στ' αυτή της έρωμένης τους ό,τι έχουν στην καρδιά.
Τό σιγαλό ψιθύρισμα π' άρνει: τ' άγέρακι.
Σέ άρμονία εύχάριστη σμίγει στή μοναξιά
Με τό γλυκομυρμήγκισμα που χύνει τό ρυάκι.
Τά λουλούδα ανάλαφρα έρχονται ή θροσιά.
Μιά σκέπη βαθυγάλαζη στην θάλασσα άπλώθη
Κ' άρχισαν να προβάλλουνε τ' άστέρια από ψηλά.
Όλα τ' ά φύλλα στά κλαδιά βραχνά κτυπούν.
Και στον έρζίζοντα και φως και χρώμα έφανερώθη,
Που τό ήλιοθαύμασμα πάντα ακολουθεί με χάρη,
Όμα χαθή το λουκαριές—άν έδωχ το φεγγάρι.
Βασ. Άθως

BIBLIOΔΕΤΙΚΟΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΙΚΟΛ. Σ. ΛΑΡΔΗ

Τό τελειότερον έν τή Άνατολή και πλου-
σιώτερον είς μηχανήματα

ΕΚΤΕΛΕΙ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ—ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 28

ATELIER DE RELIEUR

N. S. LARDIS

ATHENES—RUE PRAXITELLES 28.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

—Έδωξαν της «Κριτικής» τρία τεύχη μαζί: τό 16ον
17ον και 18ον, περιέχοντα του κ. Ψυχέρη «Ρόδα και
μήλα», του κ. Γρυπάρη τόν «Δεύτερο Φάουστ», του κ.
Π. Ζητουνιάτη τήν «Ζωήν του Σωκράτη», του κ. Πέτρ.
Ζητουνιάτη πάλιν, τους «Ημιθίους και Φιλισταίους, όπου
γίνεται κ' εύρημη μυσία του «Νουμά». του κ. Λαμπε-
λέτ τις «Νεολατινικές φυλές», του κ. Παλαμά τα «Με-
γάλα ποιήματα» και του κ. Μ. Γούδα, τό «Ναυτικό—ού
Βυζαντινού είς τόν δέκατον αιώνα.

—ΣΛΟΥΠΙΔΙΑΔΑ. Ηρωική έποποιία του κ. Πολ.
Δημητρακοπούλου. Είναι σάτυρα κοινωνική γραμμένη
κατά τό έπτανησιακόν ιδίωμα. Τό σατυρικό πνεύμα και ή
ψυχολογική παρατήρησι άπαντιέται σε πολλά μέρη,
υπάρχουν δε άρκετά κομμάτια εκεί μέσα, που και ξεχω-

ριστά αν διαβαστούν, όφθουν κάποιαν άγαθή έντύπωσι
στον άναγνώστη. Κι' αυτή όμως ή σάτυρα, όπως κι'
όλα τα ποικιλώνυμα και ποικιλόμορφα έργα του κ. Δη-
μητρακοπούλου, από τις φιλοσοφικές σκέψεις του Ισα με
τόν Ζουλαπιού του, του άειμνήστου, τα εύχολογήματα
θυσιάζει: άκαρδα τό μεγαλύτερο μέρος της έπιτυχίας
της στον βωμόν της φλυαρίας. Έπειτα έ,ρει κ' ένα άλλο
ελάττωμα, μεγάλο κι' άθεράπευτο, ο άγαπητος μας φί-
λος, να γράφη πολλά, παραπολλά. Τήν παθαίνει δε κι'
αυτός, όπως τήν έπαθε και ο Άλ. Ραγκαβής με τήν πο-
λυγραφία του και τήν ποικιλογραφία του, όπως τήν πα-
θαίνουν και όλοι που φιλοδοξούν να έμφανισθούν στους
συγχρόνους και στους μεταγενεστέρους τους ως χαλκέν-
τεροι. Είναι πεποθήσι μας αυτή, πως αν έγραφε λι-
γότερα και σ' ένα είδος ο κ. Δημητρακοπούλου, θάγραφε
καλλίτερα, αφού αν στίφη κανείς όλον τό έργον του
βγάζει ένα βιβλίο με άίκοσι τριάντα σελίδες έκλεχτό-
τατο, που θα τιμούσε πραγματικώς τή φιλολογία μας. Α-
ποκλειστικότερα γιά τή «Σκουπιδιάδα» μπορεί να π'η
κανείς πως αν δεν ήταν γραμμένη στο Έπτανησιακό
ιδίωμα, που σοφ θυμίζει σε κάθε στίχο τί, άθάνατος σά-
τυρας του Λασκαράτου, σαν παρωδία όμως, κι' αν ήταν γε-
μισμένη με κάποια μεγαλύτερη έπιμέλεια και σε λιγώτε-
ρους στίχους θάφηνε άγαθότερη έντύπωσι και θα ζούσε
περισσότερο. Και σήμερα όμως, κι' όπως είναι ακόμη
γραμμένη, θα κατορθώση με κάποιο κόπο και με κάποια
συγκατάθεσι πάντοτε, να ένθουσιάζη έκείνους που δεν
έχουν μεγάλες άπαιτήσεις από ένα βιβλίο της στιγμής.

—Γεμάτο από έκλεχτές εικόνες κι' από άξιανάγνω-
στον ύλη, έβγηκε τό 31ον τεύχος της «ΠΗΛΑΚΟΘΗ-
ΚΗΣ». Οι εικόνες του ίδιως, είκοσιέντε τον αριθμόν
όλες μία και μία, του δίνουν όψι καλλιτεχνικού Εύρω-
παϊκού περιόδικου.

—«ΘΡΗΝΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ». Συλλογή λυρικών
ποιημάτων του έν Βακού της Κασπίας όμογενοϋς
ιατροϋ κ. Κ. Γ. Λαναρά. Ο κ. Λαναράς, ο ές ίδου
έπιτυχώς τάς Μούσας και τόν Άσκληπιόν Θερα-
πεύων, έχει έκδώση και άλλα έργα ποιητικά προ-
γουμένως, εύμενώς κριθέντα παρά τών φιλομούσων
όμογενών, προετοιμάζει δε έκδοσιν μεταφράσεως της
Έκδόσης του Εύριπίδου και τών εις τους Όλυμπι-
νίκας φδών του Ηνδόρου, άφού ήδη έχει έκχάτως
έκδώση έμμετρον μετάφρασιν του Ιππολύτου του
Εύριπίδου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Εθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους κατα-
θέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ή-
τοι φράγκα και λίρας: στεργλίνα: άποδοτέας εις όρι-
σμένην προθεσμίαν ή άκαρκείς. Αί εις χρυσόν κα-
ταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται, εις τό
αυτό νόμισμα εις δ έγένετο ή κατάθεσις, εις χρυ-
σόν ή δι' έπιταγής άψεως (chèque) επί του έξω-
τερικού κατ' έπιλογήν του όμολογιούχου. Τό κεφάλαιον
και οι τόκοι τών όμολογιών πληρώνονται έν
τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αίτήσει του
καταθέτου έν τοίς υποκαταστήμασι της Τραπεζης,
έν Κερκίρα δε, Κεφαλληνία και Ζακύνθος διά τών
έκει υποκαταστημάτων της Ιονικής Τραπεζης.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Κατ' έτος	δι' καταθέσεις
1 1)2 ταίς ο)ο	6 μην. τουλάχισ.
2 » ο)ο	1 έτους »
2 1)2 » ο)ο	2 έτών »
3 » ο)ο	4 » »
4 » ο)ο	5 » »

Αί όμολογίαι τών έντόκων καταθέσεων έκδί-
δονται κατ' έκλογήν του καταθέτου ένομαστικά ή
άνώνυμοι.

ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ

ΤΗΣ ΑΛΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τάδε λέγει Ζαρατούστρας... Κλπ.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΔΟΤΕΣ

Ηά μάς επιτρέψουν οι άναγνώσται μας να τους
συστήσουμε μερικά όνόματα ύποψηρίων Δημ.
Συμβούλων, οι όποιοι κατά τήν γνώμην μας πρέ-
πει να επιτύχουν. γιά να βοηθήσουν τόν νέον Δη-
μαρχον, όποιος κι' αν είνε αυτός, στή δουλειά του.

Γιά νάνε καλός ο Δήμαρχος, πρέπει νάχη και
καλούς Συμβούλους. Ένώ με κακούς Συμβούλους,
κι' ο καλλίτερος Δήμαρχος, δεν μπορεί να κάνει
τίποτε. Μένει με τα χέρια δεμένα. Κι' απόδειξι ο
κ. Μερκούρης, που έχει κάθε δικιο να καταριέται
τους Συμβούλους του γιά ό,τι δεν έκανε.

Λοιπόν ως Συμβούλους σας συνιστά ο «Νουμάς»
τους κ. κ.

ΕΜ. ΜΠΟΥΚΗΝ, άρχιτέκτονα.

ΛΕΥΚΑΔΙΟΝ, άντισυνταγ. της Χωροφυλακής.

Ι. ΦΩΤΙΟΥ, Τραπεζομεσίτην.

ΤΑΚ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΝ, Τραπεζίτην.

ΦΡΑΓΓΟΥΣΑΗΝ, Τραπεζίτην.

Γ. ΧΡΗΣΤΟΦΙΝ, δικηγόρον.

ΑΔ. ΚΑΛΑΙΓΑΝ.

ΙΩ. ΣΟΛΩΝΑ.

ΧΡ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΣ.

Θά σας συνιστούσε κ' ένα άλλον ακόμη ο
«Νουμάς», τόν κ. Γ. Καλλισπέρην, αφού πρέπει
νάνε κ' ένα άηδονάκι μέσα στο Συμβούλιο, αλλά
δυστυχώς φέτος έχει εκτεθή και ο δημοφιλής
μπογιατζής κ. Δ. Ράλλης, που έχει και τάς πε-
ρισσότερας έλπίδας έπιτυχίας, ώστε δυό άηδονάκια
φύαρχ, θάνε πολύ μέσ' στο Δημ. Συμβούλιο. Γι'
αυτό, χάριν του κ. Ράλλη, θυσιάζεται ο κ. Καλ-
λισπέρης.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Ν. Β α σ ι λ. εις Ζάκυνθον. Έντός δέκα τό
πολύ άκόμη ήμερών θα είνε έτοιμος και θα κυκλοφο-
ρήσῃ ο «Τίμωνας» του Λουκιανού. Μη δας άνηδυ-
χει ή άργοπορία. Έμεις δεν ρταίμε. Είνε άλλα τα
αίτια, τα όποια επί τέλους πάνε, έσθυσαν. — κ.
Δ ι κ α ι ο κ ρ ι τ η. Έτοι έπρεπε να γραφή κι'
έτσι έγράφηκε τό άρθρον γιά τόν θεατρώνη της «Ν.
Σκηνής». Μήπως κι' αυτής έκρινε τό έργο του κ.
Παλαμά γιά να κρινόμε και μετς τήν κρίσι
του; Έπειτα διαβάστε και τό έπίσημο άναικινωθέν
της «Ν. Σκηνής», τό όποιον δημοσιεύουμε εις άλλην
στήλην γιά να ναυμάστε τήν γλώσσα και τό έργο του
άνθρωπάκ υ αυτού. Ο κάποιος λιβελογράφος Νου-
μάς» είνε εκείνος που τόσες φορές παρακλήθηκε με
λόγια και με γράμματα να ύποστηρίξη τό έργο του
σοφού «άναγνώστη» της Έλιδούδης. Πρέπει να μά-
θετε ακόμα κι' αυτό: Ο κ. Βουτιεριδης ύστερ' από
πολλές παρακλήσεις έστειλε τό γράμμα του, πριν
όμως άκόμη δημοσιευθή ή δήλωσις της «Ν. Σκην-
ής», που μιλάει γι' αυτόν με τέτοιο τρόπο, σαν να
μιλάη γιά κανένα γκαρσόνι της «Ν. Σκηνής». Έστερ'
από τήν περίφημη «Δίλωσι» δεν θα τόστανε ποτέ.
Είμαστε βέδαιοι, άφού ξέρουμε τόσο καλά τόν χαρα-
κτήρα του. Τί όμως άφησε άνεμεταλλευτο ο κ. Χρη-
στομάνος, που θάφηνε και τό γράμμα του Βουτιε-
ριδῃ; — κ. Ν. Γ. Δ. Κ α ρ. Κατά τά λέτε. Θα δη-
μοσιευθ' στο άλλο φύλλο. — δ. Α ρ ο δ α φ ν ο υ σ α.
Τό άγαπημένο μας «Φώς» της Σάμου άναδημοσίευσε
στό τελευταίο φύλλο του «Τό Όνειρο της Τζούλιας»
που είχατε δημοσιεύσει στον «Νουμά» έδώ κ' ένα
μήνα. Γιά τό προχυσινόν άρθρον σας έχετε θερμά
συχαρία από τήν καλή μας συνεργάτιδα δ. Ειρ.
Μεγαπάνου. Τό «Φώς» σας τό στέλνουμε ταχυδρο-
μικώς. — κ. Κ. Β ρ υ ν. Ο «Ζαρατούστρας» έμειν'
έξω απ' αυτό τό φύλλο, γιατί ή άλλη ήλη ήταν
πολλή. Ιά μήν στο άλλο φύλλο. Στο παρακάτω
δε θάρχισουμε να δημοσιεύουμε τόν «Κρίτωνα» του
Πλάτωνος μεταφρασμένο στην έθνική μας γλώσσα
από τόν συνεργάτη μας κ. Ι. Σταμνόπουλον.